

р рж, чете ся като българското р, на прим :
 كيرمك *гирмек* (влизамъ), ويرمك *вирмек* (давамъ).

з зе, чете ся като българското з мягко, на пр:
 زمان *земаи* (врѣмя), زناكين *зенгин* (богатъ), بازركان *ба-*
зирган (търговецъ), زيارت *зіярет* (посещение), زواللو
заваллж (окаянь, бѣденъ). Тая буква често ся помѣ-
 шя съ ز *зелъ*.

ژ же, чете ся като българското ж, на примѣр :
 ژيوا *жива* (живакъ), مرژده *мюжде* (добра вѣсть). Тая
 буква ся употрѣблява твърдѣ рѣдко.

س сін, чете ся като българското с мягко, на пр:
 ساعت *саат* (часъ, часовникъ), سوز *сюз* (дума, слово),
 سومك *севмек* (обычамъ), سوس اول *сус-ол* (мълчи), رس
терс (опакъ, напрѣко), سلامت *селямет* (добро здра-
 віе, спокойствіе, избавленіе).

ش шин, чете ся като българското ш, на пр :
 شهر *шехр* (градъ), شركت *ширкет* (дружество), شام
шям, (Дамаскъ), شان *шян* (честь, достоинство), شال
шял (шяль), شق *шакк* (отцѣпленіе, точка), ششمان
шишман (дебелъ, кравенъ челоуѣкъ), شيطان *шейшан*
 (лукавъ, діаволь).

ص сад, чете ся като българското с твърдо,
 или като двѣ сс, на пр: صبر *сабр* (търпеніе), صارق